

mag HASADÁS

2012 • 1.

A harcmódról és az arcvonalról

Mikor öt évvel ezelőtt megnyitottuk Mag-házunkat, újtára bocsátottuk első hírlevelünket, nagy lendülettel és tervekkel csaptunk bele a monostori közösségi életbe. Tudósítottunk, hírül adtunk, tettünk-vettünk, dolgoztunk, tevékenykedtünk. Gyűjtöttünk híreket, gondoztunk civil szervezeteket, fejlesztettünk gyermekeket, készítettünk padokat, állítottunk szobrot, egyszóval megpróbáltunk beépülni, szerves részévé válni a városrésznek.

A normális ember bizonyára léhűtésnek, naplopásnak tarthatja ezt a küldetést, mert a mi munkánk eredménye nem azonnal, s nem saját magunk által megtérülő eredmény, hanem csak úgy van. Mi vagyunk azok, akik egy feladathoz összeraknak, felállítanak, meghívják, kiszolgálják, elkészítik, szerveznek, korrigálnak, megköszönnek, elpakolnak, kitakarítanak, lekapcsolnak, de soha meg nem hajolnak. Így aztán tapsot sem kapnak, mégis hajtanak. S ez így is van rendjén. Csak az foglalkozzon emberekkel, közösségekkel, aki mindezzel számol.

A mai kor celebjéinek mondogatom hasztalan, hogy tündöklésük annak is köszönhető, hogy vagyunk még, akik segítenek, felállítanak, előkészítik, szerveznek, meghívják, kiszolgálják, korrigálnak, elviselnek, mosolyognak, újra elviselnek, megköszönnek, elköszönnek, elpakolnak, lekapcsolnak. Tehát a tehetség önmagában kevés, semmi nem működik egyedül, mindig kellenek kollégák, társak, barátok, a család, s egy közösség ahol élünk ahhoz, hogy azt csinálhassuk, amit tudunk, amit szeretnénk, amit elképzeltünk. S mindezek mellett a siker csak akkor érhető el, ha mi magunk is áldozatot hozunk, ha nemcsak elvenni akarunk a közösből, hanem bele is tesszük a magunk ré-

szét. Az alázat, az áldozathozatal és a megbecsülés hiányzik mindazokból, akik irigykedve rosszindulattal fűtve duzzogják végig az életüket. Ostobák. Hiszen a duzzogásra fordított energiából csodák is születhetnek.

Jelentem, mi nem duzzogunk. Ehhez nincs időnk és energiánk. A harcok helyett az arcokat keressük az időkben. „Időkben, mint amilyen a miénk, mikor nemcsak vízszintesen, hanem függőlegesen is történik minden, az ember helyesen cselekszik, ha megtanul a frontkatona óvatosságával élni. Mert az okos, nem kicsinyes, de a mozdulatokat kiszámító, a térrel, helyzettel, veszéllyel törődő, a legkisebb ellenállás irányában cselekvő, az idő előtt nem támadó, de a támadás pillanatában bátor és nyugodt magatartás egyértelmű a bátorsággal. Katonának lenni az ütközetben veszélyes feladat, de nem kevésbé veszélyes polgárnak lenni az élet totális, függőleges támadásainak korszakában. S mi ilyen korszakban élünk. Ezért számítsuk ki mozdulatainkat, nappal és éjjel, minden lehetséges alkalommal, hogy a nagy küzdelemben, mely harcosoknak jelölt ki, ne pazaroljuk feleslegesen erőnket. Éjjel és nappal harcolnunk kell. Munkánk, szórakozásaink, olvasmányaink, az életről alkotott fogalmaink, ismereteink és tapasztalataink, mindez fegyver e küzdelemben. Tehát foglalkozunk el helyünket a szerény és veszélyes fedezékben, életünk odújában figyeljük az ellenség minden mozdulatát, s ne pazaroljuk idő előtt energiáinkat, sem a muníciót. S közben, ha éppen csillagos az ég, s az ellenség alszik, nézzük a csillagokat is.” (Márai Sándor: Fűves könyv)

Monostori Éva

Komáromiak Komáromért!

Az Élettér Egyesület és a Mag-ház szervezetei városi kampányt indítanak, melyben arra ösztönzik a komáromi vállalkozókat és magán személyeket, hogy az SZJA 1%-os felajánlásukat komáromi civil szervezetek részére, s azok 2012-es évi tevékenységeihez ajánlják fel.

Fontosnak tartjuk, hogy a helyben előállított jövedelem civil szervezeteknek felajánlható kis összege is helyben, Komáromban hasznosuljon.

Egyesületünk honlapján – www.eletteregyesulet.hu – közzétesszük valamennyi helyi szervezet adatait, - céljait és tevékenységeit, - akik fogadhatják az adózók 2011. évi SZJA 1%-os felajánlását. Ezért várjuk mindazon szervezetek jelentkezését és regisztrációját, akik élni kívánnak e lehetőséggel.

Egyúttal felhívjuk a komáromi adózók, adóbevallásokat készítő, könyvelők figyelmét, hogy egyesületünk honlapján tájékozódjanak a lehetőségekről, s rendelkezzenek, ajánlják ügyfeleiknek az SZJA 1%-ot fogadni tudó szervezeteink körét.

Ne bízsa másra a döntést! Rendelkezzen saját személyi jövedelemadójának 1%-áról.

Infó: 34/526-955, eletter@novonet.hu, www.eletteregyesulet.hu

Benne vagyok a VDT-ben!

Hát hol is kezdjem – kedves olvasó? Eleinte nem is igazán értettem – mi ez. Tulajdonképpen csak az utcán megállított egy ismerősöm, és azt mondta ekkor ide kellene jönni, és valami diákönkormányzatnak hívják. Nagyon meglepődtem mit ne mondjak. De gondoltam veszíteni nem vesztek semmit. Elmentem és napról napra egyre jobban élveztem ezt az egészet. Később, bekerültem a Városi Diák Tanácsba, ami életem egyik talán legfontosabb döntése volt.

Mindenki nagyon jól érezte magát, játszottunk és elkezdtünk

beszélni a Komáromi Városi Diák Tanácsról. Sok téma megvitatása után eldöntöttük, hogy az iskolánkat mi képviseljük majd az egyik barátommal. Komárom minden iskolájából jöttek tinédzserek, és elmentünk megalapozni a tudásunkat Kunbáonyba. Ott ismerkedtünk meg egymással, a többi iskola képviselőivel. A képzés és az ismerkedés jól sikerült, új barátokat szereztünk, és pár dolgot összegyűjtöttünk, amit szeretnénk megvalósítani.

Összeszedtük a jó és rossz tulajdonságainkat, a ránk leselkedő veszélyeket, de kigyűjtöttük a lehetőségeinket is. Azonban nemcsak ismertségben fejlődtünk, hanem sok új dologra felnyitották a szemünket. Nekem a beszédkészségem sokat javult. Az első alkalommal – amikor meg kellett szólalnom – nagyon félttem, és alig mertem beszélni. Azonban napról napra nyitottabbá váltam, amiben már az új barátságok is segítettek.

Hozzákezdünk a gyakorlati munkához, nyilvános rendezvényeket szerveztünk mint például a Tininap, ahol nagy kitarásra, összetartásra és bizalomra volt szükségünk. Nagyon jól sikerült, remek

volt az idő, szuper a zene, fantasztikus a hangulat, és nagyon finom az étel. Jó fejek voltak a szüleink, ők is hősiessé állták a próbatételt, s tolerálták fejtelenségünket. Segítségük nélkül nem sokra mentünk volna. Nem sokkal ezután megnőtt az önbizalmam, és bátran álltam a sulink diákönkormányzata elé, és meg is tartottam barátaimmal a kisebbek képzését. Sokat játszottunk velük, és megpróbáltuk megszólaltatni őket. Sikerrel jártunk, és már a kisebbek is nagyon szívesen jönnek a sulis DÖK-be.

Eljött az ősz, s gondoltuk, még mindig kevés tapasztalattal

rendelkezőnk így is, ezért elhívtuk a tatai diákönkormányzatot, hogy megosszuk egymással az örömünket és bánatunkat, kicseréljük tapasztalatainkat. Nagyon tevékenyek voltunk, hiszen számos más programon, rendezvényen is segítettünk, ahol én nagyon jól éreztem magam, s amelyek nagyon tetszettek. Mindezek után jó szívvel ajánlom mindenkinek. Nemcsak kicsiknek, hanem nagyoknak, felnőtteknek is.

Tehát kedves olvasó, hogy miért jó egy 12 éves lány-

nak a VDT, azt próbáltuk megfogalmazni ezekben a sorokban. De szavakba így is nehéz önteni mindazt, ami nekünk boldogság ebben a megbízatásban. Amikor új barátokat szerzünk, megnyílik előttünk a világ olyan kérdésekben, amikre nem tudtuk a választ, új közösségfejlesztő játékokat ismerünk meg, megtanulunk alkalmazkodni, új közösségekhez kapcsolódni, azokban tevékeny szerepet vállalni, nagyobbaktól tanulni, vagy nekik példát mutatni. Ezért bátran ajánlhatom mindenkinek. Mi ezt választjuk, és nem a számítógépet!

Czita Virág és Kosztolányi Eszter

A Nepomuki Szent János szobor

1719-ben készült és a szájhagyomány szerint eredetileg a Vág-Duna fahídja mellett állt. Jelenlegi helyére Sárkány Ferenc komáromi rendőrkapitány állíttatta fel 1901-ben.

A szépen faragott barokk szobor műemlék jellegű.

A következő anekdota fűződik hozzá: Amikor a városban új hidat csináltak, a régi Nepomuk helyett is újat készítettek. Megtudva ezt a gíbernyúzi közönség, oda folyamodott a nemes Komárom város tanácsához, hogy ne sajnálja azt a kopott szobrot nekik ajándékozni a szőlőhegyre - Orbánnak ...

A neobarokk védőépület nyugati oldalán a második világháborúban elesett koppánmonostori polgárok emléktáblája található, melyet 1992-ben leplezett le a város önkormányzata.

Hegedüs Béla

Farkas Ferencné Erzsi

Téli Hangulat

Nagyon rég volt, még kislány koromban, Esténként ültünk a félhomályos szobában. Ültünk a szobában és anyukám mesélt, Nem könyvből, kitalált ő minden mesét.

Cserépkályhánk elődje egy vaskályha volt, Benne a tűz világított, lágyan duruzsolt. Kint hideg tél volt, a hó már térdig ért, Bent a kályha körül ült, aki csak odafért.

Előttünk az utcán villany világított, A szobánkba oldalról az is bepillantott. A hó odakint nagy pelyhekben kavargott Az utcai villanyfénynél gyönyörű volt.

Ma legtöbb házban radiátor melegít, Kályha helyett csak a televízió világít. Anya helyett a tévé mondja el az esti mesét, Elvesztettük a régi hangulatú téli estét.

Tóth Kálmán Népfőiskola Mag-ház

Hiszek Nándor Kollégiumának felhívása

Önfenntartó házak, önellátó falvak, megújuló energiák, helyi gazdaságfejlesztés, helyi kistermelők, élelmiszerláncok, piacok, paradigmaváltás az életben és a gazdálkodásban. A Tóth Kálmán Népfőiskola Hiszek Nándor kollégiumának felhívása öt egymásra épülő előadásból áll, melyre olyan tapasztalt, elkötelezett neves hazai előadókat hívtunk, akik saját szakma- és szakterületükön új módszereket dolgoztak ki, valósítottak meg, alkalmaznak s tárnak a nagyközönség elé.

Az előadások lezárásaként az elhivatott érdeklődőkkel műhelymunkát biztosítunk.

A népfőiskolai előadásokra, képzésekre jelentkezőknek tanulókönyvet állítunk ki.

Családbarát rendezvény! Programunk mellett gyermekfelügyeletet biztosítunk.

Részvételi díj alkalmanként 1000Ft/fő, az 5 előadásra együttesen 4.000Ft.

A kollégium vezetője: Ötvös Horváth Gyöngyi agrár közgazdász – 30/663-2066, gyongyi.horvath@humagro.hu

Részletes programterv:

Január 31. 17.00 óra

Túristvándi önfenntartó település – Lakatosné Sira Magdolna polgármester, országgyűlési képviselő
Népfőiskolák – Dr. Balási Károly főiskolai tanár

Február 7. 17.00 óra

Falumegújítási díj, Alsómocsolád – Dicső László polgármester
Szociális szövetkezetek, időszerűségük – Mészáros Zsuzsa közösségfejlesztő

Február 14. 17.00 óra

Önfenntartó gazdálkodás, a gazdaságfejlesztés egy lehetséges útja Komáromban – Ötvös Horváth Gyöngyi agrár közgazdász

Helyi termelők a közétkeztetésben – Szabadkai Andrea a Szövetség az Élő Tiszáért Egyesület elnöke

Február 21. 17.00 óra

Termelői piacok, működő kezdeményezés – Konrád Istvánné, a Magyar Piac Szövetkezet elnöke

Helyi élelmiszerláncok. Piacok, egészséges táplálkozás külföldi mintái – Prof. Dr. Vörös Mihály Ph.D. Modern Üzleti Tudományok Főiskolája

Február 28. 17.00 óra

Paradigmaváltás az életben és a gazdálkodásban – Erlich Frenen természetgyógyász

Oké. De hogyan? – Erlich Frenen természetgyógyász

Mindkét kollégium helyszíne:

Komárom-Koppánmonostor, Csendes utca 8. Mag-ház,

Infó: 06-20/584-2860, eletter@novonet.hu

Érdeklődését köszönjük!

Jelentkezéséhez kérjük, töltsse ki és küldje vissza részünkre a jelentkezési lapját (www.eletteregyesulet.hu)

Harsányi Bozsó Kollégiumának felhívása

A civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló törvény, valamint végrehajtási rendeletének alkalmazására. A jogszabály érinti a szervezetek jogi helyzetét, könyvelését, támogatási viszonyait is. A jogszabály jelentős változásokat hoz a civil szervezetek működési, könyvelési, támogatási helyzetében, már 2012 januárjától. A törvény hatálya kiterjed az alapítványokra, egyesületekre, valamint a közhasznú szervezetekre, illetve az egyesülési jog alapján létrejött egyéb szervezetekre is. Előadóink összefoglalják a változásokat, és hasznos tanácsokat adnak az új szabályokhoz való alkalmazkodásra.

Jelentkezzen előadásainkra, melyen megismerheti a fontosabb változásokat.

Főbb témák:

- Gazdálkodás általános keretei, könyvvezetés és beszámolás szabályai
 - Beszámoló közzétételi és letétbehelyezési kötelezettsége, mint a költségvetési támogatás előfeltétele
 - Egységes, közhiteles civil adatbázis létrehozása
 - A civil társaság szervezeti formájának bevezetése
 - Közhasznúság egyfokozatúvá tétele objektív szempontrendszer mellett
 - A gazdálkodó tevékenység és a vállalkozási tevékenység megkülönböztetése
 - Adománygyűjtés, az adományok adókedvezménye
 - Végelszámolás, csőd- és felszámolási eljárások civil szervezetekre adaptálása.
 - Nemzeti Együttműködési Alap
 - Forrásteremtés és pályázati lehetőségek a civil szektorban
- Az előadások lezárásaként az elhivatott érdeklődőkkel műhelymunkát biztosítunk.

A népfőiskolai előadásokra, képzésekre jelentkezőknek tanulókönyvet állítunk ki.

Családbarát rendezvény! Programunk mellett gyermekfelügyeletet biztosítunk.

Részvételi díj alkalmanként 1000Ft/fő, az 5 előadásra együttesen 4.000Ft.

A kollégium vezetője: Monostori Éva közösségfejlesztő – 20/468-1798, emonostori@gmail.com

Részletes programterv:

Február 22. 17.00 óra

Az új civil törvény sarkalatos pontjai - Dr. Nagy Ádám egyetemi tanár

Február 29. 17.00 óra

Gazdálkodási-, vállalkozási tevékenység, adománygyűjtés, adókedvezmény, közhasznúság, könyvvezetés a civil szervezeteknél - Ravasz Sándor adótanácsadó

Március 7. 17.00 óra

A civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályok – Dr. Farkas Roland ügyvéd

Március 21. 17.00 óra

Nemzeti Együttműködési Alap, hazai források és felhasználásuknak szabályozása – Smudla Kata Wekerle Sándor Alapkezelő területi koordinátora

Március 28. 17.00 óra

Forrásteremtés és pályázati lehetőségek a civil szervezeteknek – Dr. Bényei Andrásné ügyvezető igazgató Nonprofit Szövetség

MAGHASADÁS

Koppánmonostor hírújsága • Megjelenik 2 havonta, 1000 példányban

Kiadó: ÉLETTER Egyesület

2903 Komárom, Csendes u. 8. Tel.: 34/526-955 E-mail: eletter@novonet.hu

www.eletteregyesulet.hu

Felelős kiadó: Juhász Gáboré • Felelős szerkesztő: Kiss Károly

Nyomdai munkák: Print-Kom 2000 Kft.

Napsugár Óvoda

„A pedagógus király lehet a gyermek birodalmában, ha nemcsak törvényeket talál ki, hanem figyelembe veszi a gyermek törvényeit is.”

Ancsal Éva

Óvodánk több évtizedes múltra tekint vissza. Az 1970-es években az akkori általános iskola igazgatója, Kövecses Zoltánné szorgalmazta az intézmény létrehozását. Az óvoda 1973 novemberére készült el a helyiek örömeire. Vegyes csoportban 3-7 éves korú gyermekekkel, összesen 40-44 fővel foglalkoztak az óvónők. Az évek múlásával a megnövekedett gyermeklétszám megkívánta az épület bővítését, így 1983-tól már két csoporttal működhetett tovább az óvoda a társadalmi összefogásnak köszönhetően. Az újabb felújítási projekt 2009 szeptemberében kezdődött meg az Európai Unió támogatásával. Így valósulhatott meg az óvoda épületének teljes energetikai és gépészeti felújítása, az épület egy csoportszobával, tornaszobával, sószobával és kiszolgáló helyiségekkel bővült. A fejlesztés révén a férőhelyek száma 75-re növekedett. 2010 szeptemberétől már a jelenlegi formájában 3 csoporttal, Töröttő Ferencné óvodavezető irányításával indulhattunk az új tanévnek.

A csoportok felszereltsége modern, minden igényt kielégítenek. Az óvónők keze munkáját dicsérik a gyönyörűen feldíszített csoportbelső, öltöző falak, mosdók. A tornaszoba a legkorszerűbb eszközökkel várja a gyermekeket.

Jelenleg 75 férőhelyen 66 kisgyermeket nevelünk, dolgozóinak létszáma 12. A vezetővel együtt hét óvodapedagógus, három dajka, egy gyógypedagógus és egy konyhai kiegészítő dolgozik az intézményben. A Pillangó-, Katica- és Csigá csoportban két-két óvodapedagógus és egy-egy szakképzett dajka foglalkozik a gyermekekkel. Az idei évben 10-12 kisgyermek készül iskolába. Helyüket elsősorban az újonnan épült Minivár bölcsődéből érkező kicsikkel töltjük fel, de emellett nagyon várjuk az otthoni környezetből, családból érkezőket is. Az óvodai beiratkozásunk várható időpontja 2012 áprilisa, amit plakátokon, újságban, helyi TV-ben is hirdetünk majd.

Az óvoda vezetésében változás történt. Töröttő Ferencné nyugdíjba vonulásával megüresedett a vezetői szék. Pályázat útján kerültem az intézmény élére.

Az óvoda sok programmal igyekszik minél színesebbé tenni a gyermekek mindennapjait. Tervezett programjaink:

Február 3. – A nagycsoportosokkal részt veszünk a szőnyi Medve-napon.

Február 10. - Farsang az oviban.

Február 18. – Részt veszünk a városi

„Februália” programon.

Február 18. - Jótékonysági bál a kultúrházban.

Február 21. - Télbúcsúztatás - Kiszé báb készítés és úsztatás a Dunán.

Március 9. - Látogatás a Parlamentben - a nemzeti ünnepre való készülődés jegyében

Március végén szülői értekezlet tartunk az iskolába készülő gyermekeknek, közösen a tanító néikkel.

Április közepén várható az óvodai beíratás, amiről fontos tudni, hogy nem csak azokat a kisgyermeket kell beírni, akik 2012-ben töltik be a 3. életévüket, hanem azokat is, akiket a következő beíratásig szeretnének szüleik óvodába hozni.

Április végén Tavasztündér fesztivál.

Május 4. - Anyák napja.

Májusban tartjuk a csoportkirándulásokat.

Május végén óvodai ballagás, évszázó ünnepség.

Megemlítem az óvodán alapítványát is. A Monostori Óvodáért Alapítvány a koppánmonostori óvodás gyermekek támogatására jött létre. Sajnos a jelenlegi gazdasági helyzetben az önkormányzatunk csupán az intézmények fenntartását tudják biztosítani, ezért az alapítvány segítségével tudunk plusz programokat szervezni, illetve finanszírozni.

Megragadva a lehetőséget, hogy az újság hasábjain keresztül mindenkit szeretettel meghívjak a 2012. február 18-án a kultúrházban rendezendő jótékonysági bálunkra, melynek bevételét az alapítvány javára ajánlunk, biztosítva ezzel a monostori óvodás gyermekek támogatását. A jótékonysági gála mellett minden további felajánlást, támogatást szívesen fogadunk.

Tervezzük az óvoda udvarán mini KRESZ-park létrehozását. Az ehhez szükséges járműveket és egyéb játékokat az

alapítvány segítségével tudjuk biztosítani, megvásárolni.

Törekvéseinket támogatóink és szülők pártfogásával biztosítjuk. Óvodánkat nagyon aktív szülői munkaközösség működteti Törökne Szeder Szilvia vezetésével, aki szívét-lelkét beleadva segíti munkánkat. Komoly segítséget nyújt a rendezvények szervezésében, lebonyolításában.

Mint említettem a legfontosabb partnereink a szülők, akik ránk bízják legfontosabb kincsüket, a gyermeküket. Azt azonban minden szülőnek tudnia kell, hogy gyermeke neveléséért elsősorban ő a felelős, ehhez az óvoda csupán segítséget nyújt. A gyermek harmonikus fejlődése úgy valósítható meg, ha a nevelők és a család együttesen törekednek a gyermek nevelésében.

Áprilisban várunk minden óvodába készülő kisgyermeket és szüleiket a beíratkozáson!

Koppánné Molnár Mónika

NAPSUGÁR ÓVODA

Komárom - Koppánymonostor
2903 Komárom,
Koppányvezér út 61.
Telefon: 34/ 343-661
napsugar@komarom.hu

MONOSTORI ÓVODÁÉRT ALAPÍTVÁNY
Adószám az 1%-hoz: 18609329-1-11

A Monostori Dalárda FELHÍVÁSA

A Monostori Dalárda Bedecs Ilona karvezető irányításával csütörtökönként 18.00 órától tartja próbáit a Mag-házban, melyre ezúton is felhívja minden kedves érdeklődő figyelmét. Szeretettel invitálnak mindenkit, aki társaságra, jó hangulatra és egy kis közös együttlétre vágyik. A közös énekpróba jó hangulatban zajlik, ahol az egyéni énekhang fejlesztése észrevétlen történik. Minden kedves monostorit bátorítanak, legyenek tagjai a kis közösségnek.

Minivár Bölcsőde

A Minivár Bölcsőde 2011. augusztus 1-jén nyitotta meg kapuit a nyolc szorgos közalkalmazott előtt, akik a szeptember 15-i megnyitóra barátságos és szemet gyönyörködtető kiskuckót varázsoltak a 0-3 éves korosztály számára. Komárom Város Önkormányzata, mintegy 78,5 millió forint összegű Európai Unió támogatást nyert a „Bölcsődei szolgáltatás indítása Koppánmonostoron” című pályázatával, az Új Magyarország Fejlesztési Terv Közép-dunántúli Operatív Programban. Ezzel egy olyan komplex oktatási egység jött létre, ahol egymás mellett található az általános iskola, az óvoda és a bölcsőde.

2011. szeptember 27-én négy kisgyermekkel indultunk. A kéthetes anyás beszoktatás alatt fokozatosan válnak el a gyermekek a szeretett személytől, míg a kisgyermeknevelő saját gondozónői rendszerben a „saját gyermekeivel” foglalkozik. Így mivel egyszerre négy lurkó szokhatott két hétig, ezért a folyamatosan bővülő kis csapatunk a mai napra érte el a 22 főt.

Az új épület modern, esztétikus és funkcionálisan is kielégít minden igényt. Felszereltsége kiváló, mivel a pályázati támogatással a legkorszerűbb bútorokkal, játékokkal és színes, természetes textíliákkal vált hangulatossá. A szobák tágasak, világosak, a dekorációk a dolgozók kiváló ízlésének megfelelően vidámak, gyermekközpontúak. A két csoportszobához elektromos ányékolóval ellátott összefüggő terasz kapcsolódik, ahol a kisebbek jó időben a délelőtti alvásidejüket tölthetik. Az épület mögött hatalmas játszó-

udvar terül el fajtékokkal, homokozóval, lehetőséget kínálva arra, hogy a gyermekek önfeledten játszhassanak.

A gyermekek nevelését-gondozását vegyes csoportokban két-két, emelt szintű szakmai képesítésű nevelő végzi. Mivel a kisgyermekek koruknál fogva teljes kiszolgálást igényelnek, ezért három technikai munkatárs segítkezik, hogy tiszta, illatos ágy-

nemű és vitaminokban gazdag, tápláló étel kerüljön minden nap az asztalukra.

A kisgyermekkor a legfontosabb fejlődési szakasz, ahol a játékot kiemelt fejlesztési tevékenységnek kell tekinteni, mely segíti a világ megismerésében és elfogadásában. Elősegíti a gyermek testi, érzelmi, értelmi fejlődését és szocializációját. Tervezzük egy színvonalas babamama klub létrehozását, mely heti rendszerességgel, változatos programokkal várná a bölcsődés korú gyermekeket. Ide nem-

csak azokat várjuk, akik hozzánk járnak, hanem a leendő bölcsődéseinket is és természetesen mindazokat a 0-3 éves korú gyermekeket és szüleiket is, akik érdeklődnek.

A napi feladatok ellátásában segítséget nyújt a nevelési terv. Összeállításánál figyelembe vettük a gyermekek életkorát, az évszakok változását, az ünnepeket, jeles napokat. Ennek keretében nagy izgalommal és sok-sok verssel vártuk a Mikulást. Karácsonykor egy feldíszített fenyőfával és az alatta lévő ajándékokkal vártuk a gyermekeket.

Tóthné Varga Viktória

Babamasszázs tanfolyam a Mag-házban

A babamasszázs elsajátításának legfőbb jelentősége az anya-gyermek kapcsolatban kereshető. Az érintés, a simogatás olyan ingerekkel látja el a babát, amelyeknek nagy jelentősége van a kötődés kialakulásában, amely egész életünkre meghatározó folyamat lehet.

A masszázs fogásainak elsajátításával az anyukák nap mint nap gyakorolhatják az indiai masszázselemeket, a svéd masszázselemeket, és a reflexológia elemeit.

A masszázs hatására lazul az izomtónus, ezáltal csökkenthetőek a hasfájási panaszok, javul az emésztés, javulnak az alvási szokások, kimutatható az immunrendszer erősödése, tulajdonképpen valamennyi szervrendszer működését jótékonyan befolyásolja.

A babamasszázs oktatást oklevéllel rendelkező babamasszázs oktatók végezhetik.

A tanfolyam 5-6 alkalomból áll. A tanfolyam során az oktató egy játékbabán mutatja a mozdulatokat, amelyet az

anyukák a saját babájukon tanulnak meg.

Nagyon fontos a tanfolyamon a nyugodt légkör, barátságos, kényelmes környezet, amelyet a Mag-házban számunkra biztosítottak.

A masszázselemek elsajátításán kívül szerteágazó területen, amely az anyukákat érdekelheti az oktató előadást tart. (pl.: sírás, hasfájás okai, masszázsolajok... stb.)

Velenceiné Tatai Andrea

Vígjáték, avagy egy vasúttörténet

Színházból mentem hazafelé. A darab egy jó vígjáték volt, mégsem tetszett annyira, mint nyilván azt a rendezők kívánták volna.

A győri vasútállomáson ballagtam a szerelvényemhez, bár szerda volt, hangulatom a hétfő reggelt is lekörözte, fáradt voltam, nyugtós, fáj a fejem és a vonatom is csak 30 perc múlva indult. Ilyen, nem kifejezetten emberbaráti gondolatok között éreztem, hogy valaki valami kemény tárgygal böki meg nem túl nőies finomsággal a hátam. Megfordultam és rájöttem, hogy az illető egy 70 körüli néni volt, a tárgy pedig, ami a tervezettnél erősebb csapást mért a lapockámra, a hölgy botja.

- Elnézést aranyoska, a 22:40-es melyikről megy?

A járást segítő eszköz, még mindig nem eredeti céljait szolgálva, 90°-os szöget zárt be velem és a mellkasomnak szegeződött, teljes idegborzoló valójában, ezért jobbnak láttam – ismerve, mennyire hatékony fegyver – mennél intelligensebb, aranyosabb és szánni valóbb kislány módjára válaszolni:

- Az elsőről, Komáromig.

Örömmel vontam le azt a messzemenő következtetést, hogy válaszom kielégítő lehetett, mivel az eddig erős bizalmatlanságot keltő alkalmatosság megint (legálábbis reméltem, hogy megint, és nem már) párhuzamos helyzetbe került velem. Az idős néni, csillogó szeméből ítélve, nem vehette igazán észre, mennyire nem vagyok kommunikatív kedvemben, mivel háttározottan folytatta:

- Komáromba tetszik menni?

- Igen, válaszoltam, és némi célzással irányba vettem a peront. Újdonsült kísérőm azonban nem adta fel, fűgén (!) utánam jött. (A botját a kezében lóbálva (!!)) és a továbbiakban sem támaszkodva rá (!!!), csupán dísz tárgyként - és harci eszközként - kezelve, ami tovább növelte bennem azt az érzést, ami barátok között is csak nehezen nevezhető szimpátiának.) Sugárzó boldogsággal szállt föl velem a vonatra, én még mindig fájó fejjel (és akkor már háttal is) zuttyantam le az első négyes ülésre, de (miért is ne???) fel kellett állnom. A néni ugyanis érezte (!!!) a mellettünk ülő srác szeméből, hogy gonosz szellemek lakják, és a következő üres helyre sem tudtam letelepedni, mivel ott ingatag az ablak és félfő volt, hogy menet közben ránk zuhan az üveglap! Ebben számomra az volt az érdekes, hogy én az üveglapban még keresve sem láttam semmi vonalmat a kirepedés iránt, és a fiú szemem sem sugallt számomra semmit, lehet azért, mert csukva volt.

A harmadik hely megfelelt, bár nem ülhettem közvetlen az ablak mellé, nehogy

a fejemre zuhanjon a csomagtartó. Mikor megérdeklődtem, utastársam miért csücsül alatta, azt a fizikai szempontból nem túl igényes választ kaptam, hogy az ő feje fölött más a légáramlás, (!) és hogy kössem csak föl vagy vágassam le a hajam és az én fejem körül is jobb lesz, és akkor már biztonságban érezhetem magam az ablaknak dőlve. Kaptam egy szívbeli felajánlást is, hogy majd ő megcsinálja.

Nos, inkább a külső ülésen maradtam.

Még ha nem nyugtalanított volna eddig is eléggé ez a beszélgetés, még megkaptam azt a kérdést is, amit még soha: „És mondja aranyoska, maga kinek a reinkarnációja?”

Annyira lehidaltam, hogy semmit sem tudtam kinyögni, bár erre a kérdésre más körülmények között is képtelen lennék válaszolni. A nő vagy látta, hogy igazán nem tudok megszólalni, vagy csak kihasználta a fellépő csöndet, elkezdte magyarázni, hogy ő előző életében francia volt, és azért nem jön ki az unokáival, mert lopott a barátjától, aki egy francia városban élt. Az újjászületés témát lezárva pedig, (azon ritka 20 percek közé tartozott, amikor nem szólaltam meg) fejtegetni kezdte a vámpír témát, és felvilágosított arról, hogy ők Isten élő teremtményei. Majd rákérdezett: ugye nem hittem-e el azt a sok hülyeséget, amit a könyvekben, meg a filmekben mondanak róluk? És hogy nem szabad mindent elhinni, mert őt is mennyi mindennel meg lehetett etetni, közösség képében rá nem talált az igazság. Ekkor közöltem, hogy nem szeretem a vámpirosztorikat, nem is hiszek bennük, akár a reinkarnációban vagy a körülöttnk lakó szellemekben (sem abban, hogy

másnapra feltétlenül szükséges tanulnom.)

Láthatóan meglepődött, de megint én fagytam le jobban az ő válaszára, mely szerint ez lehetetlen, hiszen ő érzi rajtam, hogy jó szellemekkel társalgok, és éreznem kell, miről beszél, mert érzem az igazságot és a vallását, még ha nem is élem át teljesen, és nekem küldetésem van, ahogy neki is!

Miután szinte meghatódtam önmagam csodálatosságán, és miután elvettem azt az ötletet, hogy lezárom a társalgást, azaz, hogy én egyedül azt az igazságot érzem, hogy tisztelt útítársam egy vallásnak becézett kutyulékkaal bebetetett hülye, bár valóban nem élem át teljesen, csak azzal reagáltam erre a bókra, hogy sajnálom, de én ebben nem hiszek.

Még volt egy kisebb vitánk a hajviselétről, a vámpírokról, a kidőlő ablaküvegről, a franciákról, és arról, hogy miként lehet valaki egyszerre Jahve, Buddha, Jézus és egyéb istenalakok kegyeltje és imádója. A néni leszállt, ám előtte még megdicsérte a ruhámat, hogy csinos, és hogy rajta is ilyen volt tegnap.

Talán ekkor párolgott el minden iránta érzett toleranciám.

A maradék úton kissé megütközve néztem magam elé, és emésztettem a hallottakat, elmélkedtem a világ megváltásán, a vallások értelmén, az emberek megvethetőségén, Babits költészetének hibáin és egyéb apróságokon. Majd még jobban fájó fejjel és szívvel leszálltam a vonatról, végigballagtam a peronon.

Színházból mentem hazafelé. Színházból mentem hazafelé. A darab egy jó vígjáték volt, de mégsem tetszett annyira, mint nyilván azt a rendezők kívánták volna.

Oláh Julianna

Őszirosza Klub

Tizenhét évvel ezelőtt 1995-ben alakult meg klubunk Monostoron közel 40 fővel. Kezdetben a kultúrházban kialakított klubszobában jöttünk össze havonta, vagy ünnepek alkalmával, vagy kirándulásokat szervezve. A kirándulásokat nemcsak szerveztük, hanem meg is valósítottuk, amelynek költségeit magunk finanszíroztunk. 2002 júniusában volt először klubvezető választásunk, ahol Barassó Lászlóné Anikót választottuk meg. Vezetésével számos emlékezetes kiránduláson vettünk részt, s már szervezettebben, hónapról hónapra gyűltünk össze. Két év múlva újra vezetőséget választottunk, 2004 februárjától Dikász Lászlóné Eszti vezetésével tevékenykedünk. Ekkor kezdtünk éves programtervben gondolkodni, tervezni, majd 2005-től megszavaztuk magunknak a tagdíjat is. Jelenleg havonta jövünk össze, minden hónap első péntekén 16 órától a kultúrházba.

Kezdetben nevünk sem volt, 2005 szeptemberében határoztunk úgy, hogy felvesszük az Őszirosza Klub nevet. Jelenleg 90 tagunk van, akik nem csak nyugdíjasok. Mindenkit szívesen invitálok – jöjjön közénk, váljon tagunkká. Higgyétek el, sokunk számára a havi egy összejövetel igazán nagyon jó kapcsolódás, feltöltődés. A kirándulások, a fürdőzés, a közös ünnepek mindig élményben gazdag, igaz feltöltődés a szürke hétköznapokra.

Farkas Ferencné Erzszi

VISSZATEKINTŐ

Így év elején mindenki szeret kicsit visszatekinteni, és számvevést készíteni az elmúlt esztendőről.

Ebből eredően gondoltam, hogy mi is visszapillantathatnánk a Dózsa György Művelődési Ház működésének elmúlt éveire.

Jómagam ezt 2010. május elseje óta tudom mindezt megtenni, hiszen ekkor kerültem alkalmazásba a Monostori Kulturális Közhasznú Egyesületnél mint a művelődési ház szakmai vezetője.

Eddigi munkáim és tanulmányaim során szerzett tapasztalati és kapcsolati tőkém felhasználva úgy gondoltam, hogy egy olyan kulturális intézmény felépítésén kívánok együtt dolgozni, amely kiegyensúlyozottan működik és gazdálkodása átlátható, pontos, precíz. Alapfeladatain túl olyan szolgáltatásokat nyújt, mely jó hírét viszi nem csak a városba, de a megyébe, a régióba is.

Gazdasági visszatekintő

2009-ben ötmillió forintot biztosított Komárom Város Önkormányzata a házat közművelődési szerződéssel működtető kulturális egyesületnek, amit a koppánmonostori részönkormányzat is tovább erősített. Gyakorlatilag csak önkormányzati támogatásból, közpénzből folyt idáig a gazdálkodás.

2010. évben Komárom városa szintén ötmillió forinttal támogatta az egyesület működését, valamint biztosította a ház fenntartását. A koppánmonostori részönkormányzat 550.000 forinttal segítette a rendezvények finanszírozását.

Munkám során próbáltam más alapokra is támaszkodni, ezzel növelni a bevételi forrásokat, ezért már az első hivatalos munkanapom előtt találkozót szerveztem a Nokia Komárom Kft. tréningekkel, oktatásokkal foglalkozó munkatársával. Szerencsés egyezség született, hiszen 2010 áprilisától a Nokia Kft. a művelődési házunkban tartotta tréningjeinek 70 százalékát, amelyből négy millió forint terembérleti bevételhez juthatott az egyesület.

Az új bevételi forrás utat adott kisebb fejlesztésekhez, új rendezvények, szolgáltatások indításához.

Kulturális visszatekintő

Az elmúlt évek sikeres kulturális-hagyományőrző rendezvények megtartását fontosnak tekintettem, hiszen a település lakossága ezeket már ismerte, szerette és kívánta. A gyereknap, a Monostori Napok, szüret, böllérversenly, vagy a mindenki karácsonya mindig nagy érdeklődésre lelt. Az új forrás biztosíthatta rendezvényeink újabb, színvonalas programokkal való gazdagítását, valamint a két egymástól független egy-egy hetes táborunkat, ahol táboronként

félszáz kisdíákot fejleszthettünk. Szintén ebben az évben egy teljesen új program került a városrésze, a Monostori Vadásznapi, amit hagyományteremtő jelleggel szerveztünk meg. Az első alkalom is nagy sikert aratott, több mint félezer ember érdeklődését keltette fel. Igyekeztünk minden korosztályt megszólítani, bevonni. A gyerekeket rajzpályázattal ösztönöztük, alkotásaikat kiállításon mutattuk be.

2011-ben a hagyományőrző eseményeket szintén megtartottuk, tovább vittük a Csokonai Művelődési Központ szervezésével a vadásznapot, s még egy új rendezvény az I. Báboda Napok színesítették a városrészi kulturális életét. A Báboda Napok már túllépte a városunk határait, megyei vonzerőt jelentett.

Jelenlegi helyzet

2011. február elsejétől Komárom Város Önkormányzata visszavette a Dózsa György Művelődési Ház üzemeltetését. A ház szakmai vezetőjeként (ugyanúgy, mint a szőnyi Petőfi Sándor Művelődési Ház szakmai vezetője Nyikus Anna) én is átkerültem a Csokonai Művelődési Központ állományába. Szakmai feladatom továbbra is a kultúrház szakmai irányítása volt, amit a városi nagyrendezvények szervezésében és lebonyolításában való részvétel nehezített. A Monostori Kulturális Egyesület eredményes közművelődési pályázata révén továbbra is városi támogatáshoz jutott, aminek köszönhetően megvalósíthaták hagyományos programjaikat.

2011. december elsejétől újabb átalakulás részévé váltunk. A Komáromi Kulturális, Sport és Szabadidő Nonprofit Kft. üzemeltetése és irányítása alá kerültek a közművelődési és a sportlétesítmények, köztük a Dózsa György Művelődési Ház is.

Jelenleg költségtakarékosság miatt a művelődési ház zárva tart március 31-ig. Azonban a nagyobb rendezvényekre - az Ószirozsa Nyugdíjas Klub farsangi bálja, a Koppánymonostori Sportegyesület sportbálja, a Dózsa György Általános Iskola farsangi mulatsága, valamint a Napsugár Óvoda jótékonysági bálja - kinyit és a tervezett programok megvalósulhatnak.

A Komáromi Kulturális, Sport és Szabadidő Nonprofit Kft. kulturális szervezőjeként továbbra is feladatomnak tartom a monostori városrészi művelődési színvonalas tevékenységének segítségét, koordinálását, melyhez kérem a koppánmonostori lakosok, szervezetek segítségét. Amennyiben építő, segítő észrevételük, javaslatuk, ötletük van, bátran keressenek meg, melyek megvalósulását igyekszünk segíteni, teljesíteni.

Horváth Krisztina

Ószirozsa Nyugdíjas Klub programjai 2012 márciusáig

Január 31. 14.00 óra

Vezetőségi ülés a Mag-házban

Február 3. 14.00 óra

Farsangi bál a kultúrházban

Február 28. 14.00 óra

Vezetőségi ülés a Mag-házban

Március 2. 14.00 óra

Nőnap mősor a kultúrházban

FELHÍVÁS!

Komárom Polgárőr Egyesülete tagfelvételt hirdet!

Tisztelettel várjuk mindazok jelentkezését és érdeklődését, akik elköteleződést éreznek a közösségi feladatokban való részvételre. Tagtoborzásunk és tájékoztatónk ideje: 2012. február 4. 16.00 óra. Helyszíne: Komárom, Jókai mozi kis terme

Amennyiben elszalasztotta a személyes találkozást, tisztelettel fogadjuk érdeklődését a koppánmonostori Mag-házban hétköznapokon személyesen 8.00-16.30 óráig, interneten eletter@novonet.hu, vagy telefonon: 34/526-955.

Jóga mindenkinek

A jóga ősi indiai művészet, amelynek célja a test, az elme és a lélek közötti harmónia kialakítása.

A jógapozíciók, vagy ásanák olyan gyakorlatok, melyek célja a gerinc, a mirigyek és a belső szervek megfiatalítása. A különböző pozíciók elősegítik az egészség javítását és a betegségek leküzdését.

Miért, mire, kinek jó?

A mai rohanó és stresszes életmód többeket ösztönöz, hogy megkeressék a lazítás és a befelé figyelés hatékony módját. A jógagyakorlatok megerősítik és rugalmassá teszik a testet, javítják az általános egészségi állapotot, érzelmi stabilitást hoznak és megtisztítják az elmét. A jóga segíthet abban, hogy a gyakorlatokat rendszeresen végzőnek növelje az energiaszintjét és produktivitását, fejlessze a betegségekkel szembeni ellenállóképességét, valamint belső elégedettséget hozzon.

A jóga legismertebb pozitív hatásai (Hatha jóga)

- növeli a gerinc és az ízületek rugalmasságát
- ellazítja és erősíti az izmokat
- serkenti és összehangolja a belső szervek és a mirigyek működését
- felgyorsítja az emésztést
- jótékonyan hat a magas vérnyomásra
- elősegíti a koncentrációt
- fejleszti a magabiztosságot, valamint
- belső békét ad, összehangolja a testet és az elmét

A Baba-mama jógát hat hetes kortól kétéves korig tartom, ahol az anyával való szorosabb kapcsolat kialakítása a cél, amit masszázssal és képességfejlesztő gyakorlatokkal végzek.

Az anyának nagyon jó sportolási lehetőség, illetve kikapcsoló-

dás, a babának pedig képességfejlesztés. Azok a babák, akiket hathetes kortól hoznak jógára nyugodtabbak, kiegyensúlyozottabbak, korábban kezdenek el jární, beszélni, előbb alakul ki bennük a kommunikációs készség.

A kismama jóga nemcsak testgyakorlat – bár a fizikai erőnlét megőrzése is nagyon fontos – hanem lelki, szellemi felkészülés is a szülésre. Megtanulunk befelé, önmagunkra, testérzeteinkre figyelni, fejlesztjük a test-tudatosságot, aminek a vajúadás, szülés idején is nagy jelentősége lesz. A tapasztalatok szerint a kismama jógát ismerő anyák a szülést tudatosan élik meg. A várandós anyák – főleg az első szülés előtt – félnek a szüléstől, az ismeretlentől való félelmeket, a mindennapi élet stresszhelyzeteit, problémáit is oldjuk a relaxációk során. A várandósság 14. hetétől minden leendő mama gyakorolhatja, akit nem tiltott el szülésorvososa a mozgástól.

A gyermekjógát hároméves kortól tartjuk iskolás korig, amikor a tini jóga veszi át a szerepet.

A gyermekeknél elsősorban a jóga pózok ásanák megismertetése a célunk, az iskolás korú gyerekeknél pedig a gerincterápia, amelybe északcsapcsoló jógagyakorlatokat csempészünk.

Németh Tünde

A monostori Dán keringő

Sok energia, idő és pénz is kell a galambtenyésztéshez, régen minden szegény portán tartottak galambot. Ahol nem tudtak pulykát, csirkét nevelni, galambot vágtak. Később hobbi lett a galambtenyésztés, kiállításokon mérik össze a tenyésztők a madarakat. Azonban egyre kevesebben próbálkoznak, a galambászok kiöregednek. Talán éppen ezért érdekes, hogy én 13 éves létemre ennek a hobbinak szentelem a szabadidőm nagy részét. Jelenleg a koppánmonostori

Dózsa György Általános Iskola 7.osztályába járok, s alig két éve, 2010-ben apukám által kerültem közelebbi kapcsolatba a galambokkal és a komáromi Galambász Egyesülettel. Több fajta díszgalambot tartunk, fő állományunk a Dán keringő, amiket az országban rajtunk kívül nagyon kevesen tenyésztnek. A Dán keringő mellett indiai pávagalambok és debreceni pergők vannak. A galambok mellett díszbaromfit is tartunk, így büszkélkedünk, tarka tyúkokkal, valamint ezüst és arany fécánnal is. Mind-egyik a maga nemében gyönyörű és szép. Nagyon szerethetőek és meghálálják a sok gondoskodást, törődést. Mivel még nagyon fiatal vagyok, és nem régóta foglalkozom galambokkal, van még bőven tanulni valóm a tenyésztésükkel, tartásukkal

kapcsolatban. A szüleim nagyon sokat segítenek, de vannak olyan idősebb galambászok is, akik apukám révén ellátnak jó tanácsokkal, segítik, támogatják kezdő lépéseim. Így évről évre egyre többet tudok meg a galambokról. Kevesen tudják, de őket ugyan úgy be kell oltani, mint a kutyákat, vagy egyéb házi kedvenceket, hiszen nekik is vannak betegségeik, amit csak a védőoltással lehet megelőzni.

Az ő szervezetüknek vitaminokra is szükségük van, a takarmányozásra és a higiéniaira is oda kell nagyon figyelni. Sokan azt sem tudják, hogy mennyi odafigyeléssel jár a galambtartás. Elég egy kis hiba, nemtörődömség és meg is van a baj! Az elmúlt évben már több kiállításra is részt vettünk a Dán keringőkkel. A komáromi és a vértesszőlősi kiállításról kiállítás győztes serleggel, Öttevényről tiszteletdíjas serleggel tértünk haza. Decemberben két nemzeti kiállításra vettem részt, amit az MGKSZ rendezett meg. Balatonlellén a nemzeti kiállításra csak fiatal galambokkal lehetett nevezni, ahol négy kiváló minősítést kaptunk, és ebből egy galambunk kapott fajta győztes címet is. Dabason rendezett nemzeti kiállításra már idősebb galambokat is vihettünk. Itt három kiváló minősítést kaptunk és ebből egy fajta győztes címet hoztunk haza Monostorra, ami számomra és a hozzáértők számára is nagy eredménynek számít. Az idei évben január 14-én Komáromban megrendezett kiállításra ismét nagyon jól szerepeltek a galambjaim, a Dán keringők. Három kiváló minősítést kaptunk és ebből egy kiállítás győztes címet nyertünk.

Sok időt és munkát igényel a galambtartás, azonban az eredmények is azt mutatják, hogy érdemes velük foglalkozni. Remélem, még sok kiállításra hoznak dicsőséget a galambjaim számomra és a családom számára is.

Nagy Dávid

Konyhai kaland

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy nagy kétemeletes ház. Ebben a házban egy család lakott. A legkisebb tagját Rozinak hívták, aki még a nagymamájától egy szép piros-fehér csíkos bögrét kapott születésnapjára. Ez a bögre azonban nagyon lusta volt. Minden este a barátai-
val, kanállal, villával, késsel, lábossal, tállal, csészekkel és a teás kancsóval lebzseltek a szekrényben.

Kancsó volt a legjobb barátja, mert minden nap vele találkoztak először.

Rozi anyukája reggelente a kancsóba töltötte a meleg teát, amit a kislánya a kedvenc bögréjéből utána el is fogyasztott a finom reggelihez.

Egyik este a kis bögre és barátai már épp készültek vissza a szekrénybe, amikor megjelent Cirmos, a foltos hátú kiscica, és a kis piros-fehér csíkos megragadta a fülénél fogva, majd ide-oda gurigatni kezdte. A társai is aggódtak. Kanál, kés, villa, lábostál, csészek, kancsó volt a legnyugtalanabb, hiszen ők voltak a legjobb barátai. Segíteni szeretettek volna, de mindannyian megrémültek a kandúrtól. A kis nyávogó azonban kitörő örömmel lökdöste egyik mancsából a másikba a csíkos bögrét. De, jaj! Egyszer csak megtörtént a baj. Rozi kedves kis ajándékának letört a füle.

- Jaj, oda a szép formás fülem! Mi lesz most velem? Hogy fog így reggelente teát inni az én kis gazdám? – sírt keservesen a bögre.

Erre aztán nagyon megijedtek a bajtársai is. Együttéreztek vele. Azon tanakodtak, mitévők legyenek.

- Van valakinek valami ötlete? – kérdezte a villa a többiektől.

- Nekem van! Szóljunk Bodrinak, a kis házörzönnek az udvaron! Ő biztos segít. Többször is láttam, hogy Cirmos menekül előle. – válaszolt nyomban a kancsó.

- Igen, ez az! Siessünk gyorsan mindannyian! – szóltak közbe a többiek is.

A konyha kis lakói nyomban indultak az udvarra. Gondoljátok csak el! Mekkora utat kellett nekik megtenni! Mennyi veszély leselkedett rájuk! Hiszen a konyhából egyenesen a ház előtti kis kertbe kellett kijutniuk. Gyorsan kiszaladtak onnan az előszobába, majd a teraszra, és már csak Bodrit kellett megtalálniuk. Igen, ám! De Bodrit hogyan hívják ide? Egy tervet eszeltek ki. Kanál és tál együtt dolgoztak. Kanál ütögette tálát és már ez önmagában is hangos volt. Kés folyton villa fogai közé szorult, és ez hangos nyikorgást keltett. A kis csészek egymásnak csapódtak, lábas és kancsó minden ere-

jükből ugráltak. Erre egy hangos vaúúúú volt a válasz. Sikerült! Bodri meghallotta. Abban a minutumban a csaholó eb megindult a hang irányába. Mikor odaért hangos szuszogással szimatolni kezdte a riccsajozókat.

- Segíts nekünk, kérlek! Cirmos elkapta a barátunkat, csíkos bögrét, és nem ereszti. Már a füle is letört. Borzasztóan meg van rémülve, szegény!

A kutyus a Cirmos név hallatán kapta a mancsait, majd egy szempillantás alatt a konyhában termett.

Cirmos abban a minutában, ahogy megpillantotta Bodrit, egyből megfélekezett az új szórakozásáról és menekülőre fogta a dolgot. Igazán nem volt ínyére, hogy a kellemes kikapcsolódásból hirtelen rohannia kellett az egyik legnagyobb ellensége elől.

A nagy lármára Rozi anyukája is felfigyelt, és bement a konyhába, hogy jobban szemügyre vehesse, mi történt. Nagyon mérges lett a felfordulás láttán. Jól leszidta a ház körüli rendetlenkedőket.

Ahogy meglátta kislánya kedvenc bögréjét, elkeseredett:

- Jaj, szegény kislányom, ha ezt észreveszi, csalódott lesz! Mitévő legyek most? Legjobb lesz, ha visszateszem a szekrény mélyére, hátha nem fogja hiányolni.

A kis bögre így visszakerült a szekrénybe. Igaz, hogy így végre lustálkodhat majd kedvére, de egyáltalán nem volt boldog. Csak azon járt minden gondolata, hogy mennyire fog hiányozni neki kis gazdájának finom, meleg érintése. Hiába vigasztalták barátai, hogy így is szeretni fogja tulajdonosa, de nem hitt nekik. Már az is megfordult csöppnyi agyában, hogy világgá megy. Felcsil-

lant a szeme is ettől a gondolattól. Biztos talál majd olyan gazdát, aki így csorba fülel is szeretni fogja őt. Úgy döntött, éjszaka elbújik a konyhaszekrény egyik sötét sarkában, és reggel, ahogy kinyitják az ajtót, kiugrik, világgá szalad.

Nagy nehezen álomba szenderült. De csak rémálmok gyötörték: folyton Cirmost látta játék közben, majd felvillant előtte, hogy hogyan veszítette el gyönyörűsége fülét. Álmában azt is látta, amint Rozi meleg, kicsiny kezei egy másik teával teli bögrét szorongatnak.

Mikor felébredt, még rosszabbul érezte magát, mint valaha. Úgy határozott, nem akar több keserűséget, így nem köszön el barátaitól, kanáltól, villától, késtől, tányértól, teáskancsótól sem. Úgy döntött, megvárja a reggeli végét és csak utána indul útnak.

Rozi belépett a konyhába, kérte a reggelit, bögréjében a teát.

- Hol van a bögrém? Anya, légszíves add oda! – könyörög a kislány édesanyjának.

A picic lánynak már könnyes a szeme is. Anyukája nagyon megsajnálta. Elővette a csorbított kedvencet.

- Mi történt veled, édes bögrém? Ki tette ezt veled? Anyukám, ezért dugtad el? – érdeklődött a lány.

- Igen, ezért. Nem akartam, hogy szomorú légy. – válaszolta.

Édesanyja mindent elmesélt részletesen Rozinak, hogyan történt ez a konyhai kaland a bögréjével.

Rozi boldogan szorította meleg kezecskéivel magához a kis csíkos.

- Drága, bögrém! Nem számít, mi történt veled! Nekem így is te vagy a legkedvesebb az egész világon!

Nagy Eszter Eliza

Koppánmonostor utcanévadóí

Reméljük senki nem kéri számon Ady Endre, Kossuth Lajos, vagy más, országosan közzismert személyiség életének, munkásságának részletes elemzését, hiszen róluk bármelyik lexikon, kézikönyv bőséges adatot tartalmaz. Viszont annál több információt igyekszünk közreadni azokról a személyiségekről, akik valamilyen módon kötődnek Komáromhoz (itt születtek, itt éltek, tevékenykedtek), ugyanis itt a legnagyobb rang a helyi vonatkozás.

ÁPRILY LAJOS utca – Áprily Lajos (1887-1967) költő, műfordító. Nagyenyedi tartózkodása alatt az erdélyi magyar irodalmi élet bontakoztatta ki költői tehetségét.

ARANYEMBER utca – Az arany ember Jókai Mór egyik legismertebb regényének a címe, s egyben a regény főhősének - Tímár Mihálynak - ragadványneve, a komáromi hajósból lett nábob, akinek kezében minden „arannyá” változott. Jókai Tímár Mihály alakját élő emberről mintázta. Domonkos Jánosnak hívták, gazdag komáromi kereskedő volt, aki a közéletben is jelentős szerepet játszott, mint Komárom vármegye táblabírája. Díszes sírmléke ma is látható az észak-komáromi görögkeleti templom udvarában.

BALASSI BÁLINT utca – Balassi Bálint (1554-1594) költő, a magyar nyelvű líra első világirodalmi színvonalú képviselője. A törökök elleni harc volt élete fő célja. Esztergom ostrománál halt hősi halált.

BARTÓK BÉLA utca – Bartók Béla (1881-1945) zeneszerző, népzene kutató és zongoraművész, a XX. század zenetörténetének egyik legnagyobb alakja. Népdalgyűjtő tevékenysége Komárom környékére is kiterjedt, Komáromban hangverseny adott. Az eseményt emléktábla jelöli a Dunapalota oldalán (ma Duna Menti Múzeum).

BASADOMB utca – Basadombot az idős monostoriak Papucshegynek is nevezik. A monda szerint a török basa ezt a festői szépségű területet jelölte ki szálláshelyéül, s hogy messze lásson, rabjaival dombot rakatott. A földet papucskban és lepedőkben hordták össze.

BATSÁNYI JÁNOS utca – Batsányi János (1763-1845) költő, a magyar politikai líra megteremtője, a forradalmi költészetben Petőfi elődje.

BLAHA LUJZA utca – Blaha Lujza (1850-1926) színésznő, a századvégi színművek híres primadonnája, „a nemzet csalogánya”. Ő tette a Népszínházat a pesti német színház diadalmas vetélytársává. Komáromban vendégszereplésekor - a Komáromi Lapok tudósítója szerint - Csukás Benő molnármester malmán nagy vendégséget rendeztek tiszteletére. Amikor a hangulat már magasra szökött, a színésznő kiállt a hajó orrára és onnét énekelte nagy vidáman.

DANKÓ PISTA utca – Dankó István (1858-1903) cigányprímás, nótaszerző. Ő szerezte többek között a Cigányszerelem, A halász szeretője című népszínművek zenéjét és mintegy 400 népies műdalt írt.

DÉRYNÉ utca – Déry Istvánné Széppataki Róza (1793-1872) operaénekes, a vándorszínészet korának legismertebb és legnépszerűbb színésznője, aki többször játszott Komáromban is.

ESZE TAMÁS utca – Esze Tamás (1666-1708) tarpai jobbágy, kuruc brigadéros, a népi kurucság egyik vezetője.

HERMANN OTTÓ utca – Hermann Ottó (1835-1914) természettudós, néprajzkutató, polihistor, politikus. A magyar halászélet tanulmányozása során hosszabb időt töltött Komáromban, hazánk egyik - akkor - legjelentősebb halászközpontjában, ahol felbecsülhetetlen értékű anyagot gyűjtött össze. Az ősi foglalkozási

ággal kapcsolatosan rengeteg komáromi halászkifejezést, tanyanevet, népdalt és ősi szokásokat mentett meg számunkra A magyar halászat könyve című kétkötetes munkájában.

HISZEK NÁNDOR utca – Hiszek Nándor (1877-1961) tanító, Komáromban született, először Szőnyben volt tanító. 1922-től Koppánmonostorra került igazgató-tanítónak. Itt megalapította a Polgári Lovászegyletet, a hitelszövetkezetet. Számos elismerést kapott kiváló érdemeiért. (Wodiáner-díjas nyertes, kultuszminiszeri elismerésben részesült.) Országos híru mintaméhészete volt.

JÁSZAI MARI utca – Jászai Mari (1850-1926) színésznő, a magyar színjátszás kiemelkedő egyénisége, a Komárom megyei Ászáron született. Többször szerepelt Komáromban is.

KACSÓH PONGRÁC utca – Kacsóh Pongrác (1873-1923) zeneszerző, zenepedagógus, szakíró. Az 1904-ben bemutatott János vitéz című daljátékával országos hírnevet szerzett.

KÁROLYI MIHÁLY utca – Károlyi Mihály gróf (1875-1955) szabadelvű függetlenségi, majd demokrata politikus, köztársasági elnök. Az I. világháborút ellenezte, polgári demokratikus reformokat követelt. Élére állt az 1918-as őszirózsás forradalomnak, majd 1919. március 21-én lemondott.

KODÁLY ZOLTÁN utca – Kodály Zoltán (1882-1967) zeneszerző, zenetudós, népzene kutató, zenepedagógus. Kidolgozta az egész országra kiterjedő rendszeres zenei képzés tervét.

KOPPÁNY VEZÉR út – Koppány vezér, Árpád dédunokájának Szerednek a fia, 998-ban fellázadt I. István ellen, Veszprémmel azonban csatát veszített és elesett. Testét felnégyelték és elrettentő például az ország négy várának kapujára kiszégezték.

KÖLCSEY FERENC utca – Kölcsey Ferenc (1790-1838) politikus költő, író, kritikus, a reformkor egyik vezéralakja. Költeményei közül hazafias versei a legmaradandóbbak. Ő a szerzője a nemzeti himnusz szövegének.

KRIVÁCSY JÓZSEF utca – Krivácsy József (1825-1903) honvéd alezredes az 1848/49-es szabadságharcban, 1848. október 6-tól a komáromi tüzérség parancsnoka volt, aki 400 ágyúval sikerrel védte a várat a császári ostromlók ellen. A szabadságharc után belekeveredett a Mack József-May János (szintén Komáromot védő honvédség tisztje) féle összeesküvésbe, ezért elfogatása után 1851-ben halálra ítélték. Büntetését utóbb várfog - ságra enyhítették, melyből 1857-ben - amnesztia útján - szabadult.

LILLA köz – Vajda Julianna (1776-1855) Csokonai Vitéz Mihály Lillája. Csokonai Komáromba utazva beleszeretett Vajda Juliannába, egy módos kereskedő lányába. Lilla azonban máshoz ment férjhez. Halálakor férje a dunaalmási temetőben helyezte végső nyugalomra, és sírjára csak annyit íratott: Lilla.

MIKSZÁTH KÁLMÁN utca – Mikszáth Kálmán (1847-1910) újságíró, a magyar prózairodalom egyik legnagyobb alakja. Ma is legolvasottabb íróink közé tartozik, műveit számos idegen nyelvre lefordították. Nagy tisztelője volt városunk szülöttjének, Jókai Mór-nak, akiről Jókai Mór élete és kora címen életrajzi regényt írt.

MÓRA FERENC utca – Móra Ferenc (1879-1934) író, publicista, muzeológus. Mély humanizmust tükröző írásaiban a szegény emberek világát ábrázolta.

MUNKÁCSY MIHÁLY utca – Munkácsy Mihály (1844-1900) festőművész. A XIX. századi festőművészet egyik legnagyobb magyar mestere.

PÁLFFY MIKLÓS utca – Pálffy Miklós (1552-1600) hadvezér. Bátor katona volt, aki szünet nélkül harcban állt a törökkel.

(Folytatás a következő oldalon)

(Folytatás az előző oldalról)

Koppánmonostor utcanévadóí

Füleknél, Nógrádnál, Drégelynél és Esztergornál értékes győzelmet aratott felettük. Győr visszafoglalása nagyrészt az ő érdeme volt. 1584 és 1587 között a komáromi vár főkapitányi tisztségét viselte. Ő építtette fel 1585-ben a Vág-Duna keleti partján a Szent-Fülöp palánkot, a Duna déli partján pedig a Szent-Péter palánkot, amely a mai Csillagerőd őse volt.

RADNÓTI MIKLÓS utca – Radnóti Miklós (1909-1944) költő, műfordító, a magyar antifasiszta líra legkiválóbb képviselője. Polgári családból származott, születésekor elvesztette édesanyját és iker-testvérét. Tizenkét éves korában apja is meghalt. Ezután nagybátyja gondoskodott róla, aki kereskedelmi pályára szánta. Ő azonban a szegedi egyetem magyar-francia szakán szerzett tanári oklevelet. Több verseskötete is megjelent. Munkásságában egyre jobban előtérbe kerül a korszak történelmi méretű fenyegetése. 1940-től több alkalommal hívják be munkaszolgálatra. Utoljára 1944-ben, amikor társaival együtt Abda mellett lőték agyon. Holttestét és utolsó verseit egy

tömegsírbán találták meg.

RÓZSAFI MÁTYÁS utca – Rózsafi (Ruzicska) Mátyás (1828-1893) komáromi születésű újságíró, az 1848/49-es szabadságharc idején mint honvéd, Komáromban teljesített szolgálatot. Mack József tüzérezredessel együtt alapítója, majd szerkesztője volt a **KOMÁROMI ÉRTESÍTŐNEK**. Hallani sem akart a vár feladásáról. A szabadságharc után részt vett a Habsburg-ellenes összeesküvésben, és az amerikai polgárháborúban. Mint ezredes szerelt le.

SZÉKELY BERTALAN utca – Székely Bertalan (1835-1910) festő, romantikát és az akadémizmust elegyítő magyar történelmi festészet legnagyobb képviselője.

SZINYEI JÓZSEF utca – id. Szinyei József (1830-1913) bibliográfus, irodalomtörténész, könyvtáros az MTA levelező tagja. Komáromban született, iskolái egy részét is itt végezte. Alig volt tízéves, amikor megkezdte a naplóírást, s a tollat csak a halál ütötte ki kezéből. Naplója 62 kötetet töltött meg. A szabadságharc alatt a komáromi védősereg tagjaként több csatában és ostromban vett részt. Felbecsülhetetlen

forrásértéke van híres naplójegyzetének, melyben a szemtanú hitelességével mondja el az ország legnagyobb erősségének életét. Rendkívüli szorgalmával elévülhetetlen érdemeket szerzett a Magyar Nemzeti Múzeum Hírlaptárának megszervezésével, továbbá a 30 000 magyar író életét és munkásságát tartalmazó művével.

TAKÁTS SÁNDOR utca – Takáts Sándor (1860-1932) piarista szerzetes, történetíró, levéltáros. Komáromban született. Munkáiban gyakran foglalkozik szülővárosával, melynek múltjával rengeteg anyagot tett közkinccsé. Két könyve kizárólag Komárommal foglalkozik.

TAMÁSI ÁRON utca – Tamási Áron (1897-1966) író. A székely falvak világának kitűnő ábrázolója.

VÁCI MIHÁLY utca – Váci Mihály (1924-1970) költő, műfordító, publicista. Az 1945 utáni magyar líra képviselője.

VASVÁRI PÁL utca – Vasvári Pál (eredetileg Fejér) (1826-1949) politikus, történetíró, a márciusi ifjak egyik vezetője.

Hegedüs Béla – Kecskés László

„Lovas szív, lovas lélek, lovas leszek amíg élek!”

A lovassportok a háborúk során a hadviselésben nagyon fontos szerepet játszó lovaskatona és a lovak kiképzéséből alakult ki, egyúttal ma már objektív értékmérője is a lótenyésztésnek. Ezekben a sportokban rendkívül fontos a lovak tel-

jesítménye, tudása, kiképzésük minősége és szintje, ezért magának a lovasnak is a ló engedelmisségét és ügyességét ki és továbbfejlesztő idomítási készsége a lényeges.

Nekem már kisgyermek koromtól megadatott az a lehetőség, hogy lovagolhassak. Több, mint tizenkét év alatt sokféle lovaglási módot kipróbáltam, megismertem köztük az ugratást és a lovas akrobatikát. Az ugratás versenyek a ló ugrókészségét, képességét, ügyességét és engedelmisségét, a versenyzők lovas tudását teszik próbára különböző feltételek mellett. A versenyzők a hibákért hibapontokat kapnak. Az a versenyző nyer, aki a legkevesebb hibapontot kapja, és a legrövidebb idő alatt teljesíti a feladatokat. A cél az, hogy a legrugalmasabb, a legjobban tanított, a legügyesebb és a legfegyelmesebb lovas és ló nyerje a versenyt.

Az akrobatikus elemekkel tarkított **lovastorna** története szintén a katonaságig vezethető vissza, hiszen a katonák lovas kiképzésében nagy szerepe volt az ügyességet fejlesztő kötelező gyakorlatoknak és

egyensúlyérzéknek. A modern lovastorna gyakorlatait a versenyzők lépésben, ügésben és vágásban mutatják be. A leginkább a gyerekek körében népszerű sportágban a feladatokat a ló hátán, fel- és leugrásoknál közvetlenül a ló teste mellett hajtják végre. A versenyeken a kötelező és szabadon választott gyakorlatok mellett alapszabványok vannak. A lovastornán, amely hazánkban 1985 óta létezik hivatalos sportként, csapatban, párosban és egyénileg is indulhatnak a versenyzők.

Számomra a lovaglás nem egy sport, nekem ez az élet, a szenvedély! Jelenleg három csodás ló gazdája lehetek szüleim jóvoltából, akikkel nagyon nagy örömet foglalkozni. Lovaim szelídek, kezesek, a versenyekre való készüléskor beleadják szívüket, lelküket a közös „munkába”, élvezik mindazt, amit közösen csinálunk. Mindennél jobban szeretem őket! Nincs annál szebb pillanat, mint amikor mélyen belenézek a szemükbe és látom rajtuk a boldogságot. Ez a pillanat felér bármilyen kincssel, ami létezik a világon.

Pócze Laura

Mese a baltáról meg a csillárról

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy fiú, aki elhatározta, hogy ő bizony kovács lesz. Nem gondolta, hogy a vas rideg is, kemény is, néha hajlíthatatlan is, szóval néha olyan mint ő, szófogadatlan. Mire mindez kiderült, már késő volt, mert a kezdeti nehézségek ellenére is megszerette a vasat. Örömet jelentett számára, hogy amit ő tud, az kevesek kiváltsága, mivel ezt a szakmát abban az időben is kevesen választották. Nagyon rövid idő után rájött, hogy némi turpisság árán már egy kis zsebpénz is akadhat. A környéken minden háztartásban használták az asszonyok kisbaltát, amivel könnyű volt a fa aprítása. No, ezek javításából jutott először egy kis zsebpénzhez. Munkáját az ügyességgel továbbfejlesztve, alakítva vált az ajándékkészítés mesterévé. Így első darabja az a virágtartó volt, amit 1971-ben egy névnap ajándékként kaphattam. Később pedig követte több egyéb dísz tárgy pl.: csillár, lámpa, karácsonyfatarató, amit az időközben nyugdíjas lett fiú felesége kitalált, vagy kért. Hobb szintjén a kovácsműhely még mindig működik saját szórakoztatásra a családi ház pincéjében. Sajnos ma már nincs képzés ebben a szakmában sem, pedig szépsége vitathatatlan, igény is lenne rá. Ezt bizonyítja a reneszánszát élő sok szép új vaskerítés is.

Kopócsi Tiborné Szauer Emma

A fából faragott hajadon

Élt egyszer, éldegélt négy szegény ember egy ács, egy festő, egy szabó meg egy igazi ágrólszakadt, akinek semmiféle mestersége nem volt. Ínségesen éltek mind a négyen, nemigen akadt munkájuk. Egy nap aztán fölkerelkedtek, nekivágtak a vakvilágnak, hátha másutt jobban menne a soruk.

Estefelé egy forráshoz értek, ott maradtak éjjeli hálásra. Reggel, amikor fölbredtek, megláttak egy ember formájú fát a forrás partján.

Nem volt sietős az útjuk, ráértek hát nekiláttak, hogy még emberibb formájúra igazítsák a fát. És ha már ember lesz a fából, legyen hajadon belőle! Az ács kifragta szépen, a festő bepíngálta gyönyörűsége, a szabó meg ruhát varrt neki. Akkor a negyedik, az, akinek nem volt mestersége, elébe térdelt, és varázsigéket olvasott rá, hogy életre keltse. Hajnaltájban megmozdult a hajadon. Pislantott egyet, elmosolyodott, nyújtózott egy nagyot, és életre támadt.

Megörült a négy cimbora, hogy ilyen szépséges hajadon csöppent középük! Beleszerettek mind a négyen, mind magának akarta feleségül. Majd ököltre mentek miatta.

- Bizony engem illet! - mondta az ács. - Én faragtam hajadon formájúra.

- Márpedig az enyém lesz! - erősködött a festő. - Én píngáltam szépre az arcát, aranyra a haját!

- Senki másé nem lesz, hanem az enyém! - lármázott a szabó. - Én adtam rá ezt a pompás ruhát!

- Egyedül nekem van jussom hozzá! - torkolta le őket az ágrólszakadt, hiszen én keltettem életre!

Huzakodtak egy darabig, marakodtak,

aztán elindultak a kánhoz, ítéljen a dolgukban. Vitték a hajadont is. Elmondták a kánnak rendre, hogyan jártak. Meghallgatta a kán, aztán kimondta az ítéletet:

- Ez a hajadon az én földemen termett, nem illett hát se téged, se téged, se téged, se téged, hanem engem!

Meghallotta a hajadon, kifordult a palotából. Az udvaron megállt mozdulatlan, megdermedt a lába, karja lehanyatlott, lecsukódott a szeme. Lehullt róla a ruha, lehámlott a festék, s mire a négy cimbora kilépett a palotából, visszaváltozott azzá, ami volt: fává. Söhajtott egyet a négy vándorlegény, a kán kettőt söhajtott, de ez már nem segített rajtuk.

Ott áll ma is az a hajadon formájú fa a kán udvarán, láthatjátok, ha arra jártok

Nagy Eszter Madaras néni 3. o.

MAG-HÁZ PROGRAM- AJÁNLAT

Február 12. 16.00

A jó esküvőszervező trendek, önálló esküvőszervezés, ruhaválasztás, harmónia – ruha, smink, köröm, díszek és hagyományok

Február 13. 17.30

A vőfély feladatai, játékok, hagyományok

Február 14. 17.30

Házastársi és élettársi viszony különbsége, miért előnyösebb a házasság

Február 15. 17.30

Vallásgyakorlás és a házasság kapcsolata

Február 16. 17.30

Esküvő körüli válsághelyzet kezelése, férfi-női kapcsolat fontossága, a család megtartó ereje

Február 17. 17.30

KÁRPÁT-HAZA – HAZA, HÁZ, HÁZASSÁG

DR. PAPP LAJOS SZÍVSEBÉSZ PROFESSZOR ELŐADÁSA

(utána könyvvásárlási és dedikálási lehetőség, kötetlen beszélgetés) Az előadásra előzetes regisztrációt kérünk.

Belépő: 1000Ft/fő.

Családbarát rendezvény. Programunk mellett gyermekfelügyeletet biztosítunk.

Az előadások helyszíne:

Mag-ház, Komárom-Koppánmonostor,

Csendes utca 8.,

Infó: 06-20/584-2860,

eletter@novonet.hu

Különös emberek - Spachi László

Akik rendszeres nézői a Komáromi Tv-nek, láthattak egy hosszabb riportot Laci bácsival, kinek nem mindennapi hobbija van, fényképezőgépeket gyűjt.

Mikor beléptünk az otthonában berendezett kiállítótérbe, a kivilágított tárolókban kereskedelmi forgalomba kerülésük időrendjében ill. márkák szerint rendszerezve láttuk a sok fényképezőgépet. Ahogy tekintetünk végigfutott a régi fadobozostól a legújabb digitális gépig, a technika fejlődését követhettük nyomon a fotózásban.

Egy ilyen érdekes technikai gyűjteményt létrehozni nem egyszerű. Türelem, kitartás, szerencse is kell hozzá.

De hogyan került kapcsolatba Laci bácsi a fényképezéssel?

Fiatal koromban édesapám is szeretette volna, ha felvesznek a Tatai Fényszóvőhöz, de nem volt megfelelő ismeretségünk, protekciónk – mert akkor arra nagy szükségünk lett volna -, így nem kerültem be tanoncnak. Amikor megkaptam az első gépet, - amit természetesen a mai napig is őrzök - kezdtem el fotózni. Könyvekből, folyóiratokból, hasonló érdeklődésű emberektől tanulva a szakma csínját-bínját.

Gyerekkoromban képek vetek körül, lévén, apám amatőr festő, az ő, és barátainak a képei adhatták azt az inspirációt, hogy én is képekben lássam a körülöttem lévő világot. Meglátni, megörökíteni a pillanatot csupán az első lépés volt. Ha már elkészültek a felvételek, képeket kell készíteni belőlük. A mai digitális gépek világában bizony elképzelhetetlen, hogy időnként órák is elteltek addig, amíg láthatóvá vált egy-egy alkotás. A fotózás bizony itt kezdődik, a sötétkamarában, a vegyszerek, foto papírok között. A fotós itt alkot valójában. A korszerű digitális technikával is lehet nagyon jó képeket készíteni, természetesen én is használom, de hogy egy képnek mélysége, élete legyen, azt az előhívás során lehet csak kialakítani.

Én is létrehoztam a saját fotólaboromat, hogy teljes legyen az alkotás. Fekete-fehér, vagy színes kép? Talán mindegy. Mind-egyiknek megvan a maga szépsége. A színes képek előhívása hosszabb időt vett igénybe, s csak amikor elkészült, akkor derült ki, hogy megfelelő volt-e az előhívás, vagy nem igazán sikerült azokat a színeket megjeleníteni, amelyeket akartam. Ha nem voltam elégedett, akkor kezdődött az egész folyamat elölről.

Fotóztam barátaimat, ismerőseimet is esküvőkön, családi rendezvényeken, természetesen a családomat a legtöbbször, de a természetfotózás maradt a kedvencem. Részt vettem itt a városban is amatőr fotósok kiállításán. Elismerő bírálatokat is kaptam képeimért, de megmaradtam amatőr fotósnak, nem lettem fényképész. Saját örömömre dokumentáltam képekben a városunkban folyó különböző beruházásokat is.

Családunkból nem lép senki az örökömbé. Saját örömeikre mindannyian fotóznak, most már a különféle közösségi oldalakon megjelenő képeiket nézem, de elsősorban a nagypapa, dédpapa, és nem a fotós szemével.

Beszélgetésünk közben sok szó esett zársebességről, lencséről, szűrőkről, optikai eszközökről, s egyéb szakmai dologról, de

bocsásson meg nekem az olvasó, hogy most ezekről nem ejtek bővebben szót, lévén, hogy kellőképpen tudatlan vagyok a technika ezen területén.

Laci bácsi mindenkit szeretettel vár magánkiállításán minden előzetes bejelentkezés alapján, ill. hétfégenként az Aranyember út alatt.

Beszélgetésünket filmre is rögzítettük, amit februártól a Koppánmonostoron induló a Kocsma Tv-nk műsorán is láthatnak az érdeklődők, vagy letölthetik honlapunkról (www.eletteregyesulet.hu).

Juhász Gáborné

Glamor Fodrászat

„Ahhoz, hogy az ember valamit jól csináljon, szeretnie kell. Ez a gondolat nem valami nagy újdonság. Három szóban el lehet mondani: „Csináld, amit szeretsz!” De nem elég ezt csak mondani. Nehéz dolog azt csinálni, amit az ember szeret.”

Nekem nagy szerencsém van, hiszen tényleg azt tehetem, azzal foglalkozhatom, ami érdekel, és amit szeretek. Ez tesz boldoggá. Így azt gondolom, a vendégeim igényeit is maximálisan ki tudom szolgálni, meg tudok felelni az elvárásaiknak.

Három évvel ezelőtt nyitottam meg a saját üzletemet. Ahol élek, Koppánmonostoron. Kedves, barátságos üzletet próbáltam kialakítani, olyat, amelyben a vendégeim jól érzik magukat.

Figyelek arra, hogy minden vendégemre elég időt tudjak szánni, nem a mennyiségre, a minőségre törekszem.

Talán üzleti szempontból nem kifizetődő üzletpolitika ez, de tapasztalom, mennyire jól érzik magukat a vendégeim, mikor a hajukat készítem csak velük foglalkozom, nincs más, aki miatt alkalmazkodniuk kellene, így kellemesen, kényelmesen készül el a frizura.

Azt gondolom, hosszú távon az elméletem engem bizonyít, és a kedves vendégeim továbbra is engem választanak, amikor a hajuknak szakemberre van szüksége.

Szabóné Csonka Marianna

A házasság ajándék

Angliából indult el az a kezdeményezés, mely Bálint-nap környékén minden évben egy hétig a házasság fontosságára irányítja az emberek figyelmét. Magyarországon a programot a Magyar Evangéliumi Szövetség (Aliansz) és a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa honosította meg 2008-ban. A megvalósításhoz egy szervezőbizottság állt össze. Látásuk szerint a házasság Isten csodálatos ajándéka és gondoskodása az ember számára.

A házasságban a felek megtapasztalhatják a feltétel nélküli szeretet, a hűség és az őszinte megbocsátás értékét egy nekik rendelt, de nem tökéletes társon keresztül. A házasságban egy férfi és egy nő saját elhatározásából elkötelezi magát, hogy egymás bátorítására, segítségére és védelmére törekszik egész életében. Ilyen módon a házasság felelősségteljes, biztonságos és meghitt közösséget jelent számukra, és áldásul szolgál életük minden más területén is.

A házasság hete olyan széles körű összefogásra törekszik, mely gyakorlati példamutatással, tudományos kutatások eredményeivel, bibliai és erkölcsi érvekkel támasztja alá a házasság örökkévaló értékét. Bátorít minden olyan helyi kezdeményezést, amely hidat épít az adott közösség környezetében élő házaspárok és családok felé, amely segíti életüket, boldogulásukat. Nyíltan beszél a házasság mindennapi valóságáról, örömeiről és feszültségeiről. Igyekszik bölcs és gyakorlati tanácsokkal ellátni a házasokat és házasulandókat, valamint a teljes helyreállítás reményét ébren tartani azokban, akiknek a kapcsolata válságban van, illetve valamilyen ok miatt megszakadt.

Angyalkenyér és meggymag

Az elismert költő házaspár, Mezey Katalin és Oláh János fia, valamint a neves zeneszerző, Bárdos Lajos unokája húsz évvel ezelőtt kötötte össze az életét. Lackfi János és Bárdos Júlia 1991-ben mondták ki a boldogító igent egymásnak, és azóta is vallják, hogy ott, az oltár előtt eldőlt egy egész élet, nem mindegy tehát, milyen fejjel és szívvel állunk oda. Az „emberélet útjának felén” járó költő-író-műfordító és művészettörténész feleségét a meglelt „igaz útról”, hétköznapjaikról és ünnepeikről faggattuk.

Egy héttagú család életének a megszervezése nem kis feladat. Számíthat ebben János és a gyerekek segítségére?

Júlia: A legkisebb lányunk még alsó tagozatos, a fiunk idén lett egyetemista. Korszakváltás történt, hiszen most már egészen önállóak, sokszor nagyon is. Elvileg újabban „luxusanya” lennék, de nagyon jut időm pihenni. Egy ekkora háztartásban sosincs megállás. Janinak rengeteg író-olvasó találkozója és határidős munkája van, úgyhogy az itthoni munkabeosztásban csak akkor lehet rá számítani, ha itt van, és kiszakítható. Olyankor viszont nagy energiával veselkedik neki a feladatoknak, nem kényeskedik, hogy mi férfi-munka, mi nem az. A gyerekek munkakedve azon múlik, milyen hangulatban zajlik a sütés-főzés, takarítás. Bármilyen lehet szeretettni és utáltatni, ezért igyekszem jó hangulatot teremteni. Valljuk meg, harminc kiló meggymagot kihozni vacak dolog, de jó társaságban repül az idő... Közösségben minden munka sokkal élvezhetőbb.

Mennyire érvényes Júlia megállapítása a művészi alkotómunkára?

János: Általában az írók koszlott farmerben, magányosan, a papír fölé görnyedve képzeld el. Sokszor azonban félok, hogy az irodalom elitista marad, egy szűk kör belüleg: kilúgozódik belőle minden közösségi mozzanat, nagyképpően elbeszélünk az olvasók feje fölött. Én magam erőteljesen küzdök ez ellen; tavaly nyolcvan író-olvasó találkozáson vettem részt. A honlapomon van egy Versgyár rovat: a születendő versekhez az olvasók adják a témát, én pedig a szaktudást. Az egyetemi vagy kisiskolás kreatívírás-tanítás vagy a színházi munkák alkotóközösséget feltételeznek, hiszen az irodalmárnak révész-ként kell átvinnie a túlsó partra azt, amit értéknek tart.

Még ha különbözőek is a gyökereik, mindketten különleges élményekkel, családi hagyományokkal teli batyuval vágtak neki a közös útnak. Miként van jelen az előző nemzedékek iránti tisztelet az Önök életében?

Júlia: A családi anekdoták – a Don-kanyartól lábtörés miatt megmenekült nagypapámnak vagy Jani ötvenhatban kis híján lelőtt édesapjának története – gyakran előkerülnek, az ilyesmi nagy összetartó erő. Gyerekkoromban szerettem az idősekkel, a nagynénikémmel, anyai nagymamámmal beszélgetni, ők voltak „öreg barátném”. Népes családban nőttem föl, édesapámék tizenegyen voltak testvérek, Bárdos Lajos nagypapának kétszáznál több leszármazottja él. A nagy, közös nyaralónkban a mai napig együtt vakációzik a család nagyobb része. Még nagypapa vezette be a „diákolimpiát” a gyerekeknek, és azóta is komolyan veszik a játékot. Mi heten vagyunk testvérek, ha összejön a „szűk” család, mindenki mesél magáról.

Hogyan ülik meg a családi ünnepeket? Milyenek a karácsonyaik?

János: A szenteste kezdetektől csak a miénk, a szűk családé, utána következnek a külső körök. Decemberben igyekszünk úgy szervezni az életet, hogy fokozatosan egyre több minden mutasson az ünnep mint középpont felé.

Júlia: Nagyon fontos ünnepünk a házassági évfordulónk, a házasságunk születésnapja is, mert minden ebből ered. Minden évben áldást kérünk, lehetőleg attól az atyától, aki összeadott bennünket, ha pedig módunk van rá, visszalátogatunk kapcsolatunk „kultikus” helyeire. Adventben újabban „örangyalkodunk”. Kisorsoljuk egymás nevét, és mindenki észrevétlenül próbál kedvezni annak, akit húzott. Esténként vidám találkozás, gyanúsítgatás folyik, tanulgatjuk a szeretet sokféle leleményét. A szaloncukrot, amely az „angyalok kenyere”, magunk készítjük csokival bevont marcipánból és aszalt szilvából. Néme-lyik süteménynél több száz éves családi receptet követünk.

János: Mi gyerekkoromban nem hívő családként ünnepeltük a karácsonyt, és a ceremóniákkal a mai napig bajban vagyunk, bár idővel a szülem-testvéreim is megtértek. Juli sok mindent hozott magával, ismerősöktől is összecsipkedtünk jó példákat, és közösen alakítottuk ki az események rendjét a jászollátogatástól a pásztorjátékig, az angyalok díszítette karácsonyfától lezárt nagyszobáig vagy a lengyel ősöktől „megörökölt” ostyatöréstől a pulykavacsoraig.

János tehát nem „belenőt” a hitbe... Az Ön számára mit jelentett Isten?

János: Fafejűen azt gondoltam kiskoromtól, hogy itt-ott, körtefa lombjában, templomkertben, romantikus regényekben találkozott Istennel (persze még nem „járunk”), és ettől a fura hittől a környezetem sem tudott eltántorítani. Később aztán Juli próbált nagy nehezen terelgetni.

Júlia: Nem volt könnyű eset, Jani a Bibliát irodalmi műnek tartotta, utalásrendszerét „szakemberként” írói trükközésnek. Huzakodásaink során aztán, sok olvasmány és sok nagyszerű ember segítségével végül meglátta azt a folyamatot, amelynek során Isten elindult mindannyiunk felé.

János: A Bibliát felületesen ismertem, a Miatyánk latin szövegét például Alfred Jarry vitriolos Übű királyából tanultam meg, rejtélyes indítatásból. Biztosra tudtam viszont, hogy Juli lesz a feleségem. Az esküvőnk előtti jegyesoktatásnak rengeteget köszönhetünk, nem csupán a hitelvek megalapozásában. Osztie Zoltán atya például elmondta, hogy a házasságban – amely három fél: egy férfi, egy nő és az Isten ügye – a szülőikkel folytatott vitákban mindig a házas félnek van igaza. Vagyis ha a feleség vagy a férj azt állítja, hogy a fehér felete, akkor felete, bármennyire erősködjék is az após vagy az anyós. A hasonló felismerések rengeteg helyzetben összetartottak bennünket. Húszévesen, az esküvőmön lettem elsőáldozó. Végtelen hosszú első gyónásomban nagyon sok puzzedarab került a helyére, bár az élet végső soron mindig kirakhatatlan. Újdonsült hívőként nagy garal vágtam neki a keresztény életnek, és a mai napig bosszant jó pár rossz beidegződés, amely másokat talán már nem is zavar. Így aztán időnként provokatívan felcsapom a csizmát az asztalra, „kívülről jött” figuraként próbára téve a testvérek türelmét.

Júlia viszont hívő családból származik. Mitől függ, hogy valaki belenő a hitbe, vagy kinő belőle?

Júlia: Ez komoly aggodalom a saját gyermekeinkkel kapcsolatban, hiszen az ember szeretné, hogy megmaradjanak Jézusban, és ő is bennük. A személyes döntésemet annak idején én sem spórolhattam meg, de mivel hitelesnek éreztem a szülem-nagyszüeim hitét, zökkenőmentesen tartottam ki mellettük. Bárdos nagypapánk házassága óriási példa. Megismerkedésükkor például nagypapa erőfitogtatásképpen fölvitte leendő feleségét biciklivel egy dombra, és hiába minden tiltakozás, lefelé is megindult. Jó nagy esés lett belőle, de az ifjú hölgy felpattanva nem szidalommal kezdte, hanem aggodalommal: „Nem esett bajod?” Nagypapám ekkor döntötte el, hogy feleségül veszi. Waliczky nagymama tízszere indult szó szerint a halálba másokért, a tizennégy szülés döntő többségét ugyanis az orvosok életveszélyesnek tartották.

János, milyen társnak látja Juliát?

János: Ó szerencsére nem a tollamhoz és a stílusomhoz jött hozzá, hanem egy emberhez... Mást ne mondjak, végigcsinálta velem mohóságom kálváriáját, ugyanis nem véletlen, hogy tizenhárom éve nem dohányzom, és három éve egy kortyot sem iszom, ugyanis mindkét zsákutcában elbóklásgattam... Juli nem „irodalmi feleség”, nem körbeajnároz, nem szoborra dermeszt, hanem segít, hogy ki-léphessek egy-egy hibás döntésből. Határozottan megmondja a véleményét, és szellemi társként is rengeteget segít. Sz. Kiss Mária